

at det vilde være uheldigt, hvis vi stillede os saaledes, at vi ingen Lov fik ud. Begge de ærede Talere ere komne ind paa at omtale Arbejderkommissionen. Jeg følger ingen særlig Anledning til at tage Arbejderkommissionen i Forsvar, uden forsaavidt jeg anser det for nødvendigt at klare min egen Stilling. Det er meget rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at Arbejderkommissionen ikke var sammenfat saaledes, som dette Thing ønskede det, men naar den Betænkning, som er kommen fra denne Arbejderkommission, i saamange forskjellige Forhold paaberaabes, føler jeg mig ofte forpligtet til at gjøre en Bemærkning i saa Henseende. Denne Kommission, som bestod af 11 Medlemmer, der vare udnævnte af Kongen, tilkaldte endel andre Medlemmer, og jeg for mit Vedkommende har været med til at behandle endel af de Forslag, som ere fremkomne fra Arbejderkommissionen, men ogsaa kun endel. Nu har Formanden for denne Arbejderkommission fundet for godt at nævne os tilkaldte Medlemmer i Betænkningen paa visse Omraader, men paa andre Omraader har han ikke fundet for godt at tage os med. Hvad Grunden kan være, ved jeg ikke, men her foreligger et Tilfælde, nemlig ved Lovforslaget om Tilfyn med Levnetsmidler, hvor jeg har været med til at forhandle i Udvalget men ikke er medtagen i Betænkningen. Naar dernæst den ærede Ordfører forundrede sig over, at vi kunde fremkomme med saadanne Udtalelser som f. Ex. den, at der var Grus i Sukker, idet han spurgte om, fra hvilke Kilder vi havde noget Saadant, saa skal jeg nævne endel af de Kilder, som vi have haft, nemlig Professor Wacke, Professor Sædeken og Kandidat Stenbuch. Disse Herrer have været tilkaldte i Arbejderkommissionen for at forhandle med den om disse Sager, og det er dem, der have været vore Gjennemsmænd. Det er disse Bemærkninger, som jeg paa det nærværende Standpunkt har villet tillade mig at gjøre overfor Udtalelserne om Arbejderkommissionen. — Naar jeg nu skal tillade mig yderligere at gjøre nogle Bemærkninger, saa skal jeg ikke derved komme ind paa at gennemgaa Vindringsforslagene. Jeg antager, at det høie Thing har sat sig ind i disse Vindringsforslag ligesom ogsaa i Betænkningen, men hvis det ikke har gjort det, saa have jo nu de to ærede sidste Talere sat ærede Medlemmer ind i Situationen, saa at den nu maa staa klar for dem. Jeg skal derfor alene holde mig til Hovedsagen, nemlig til det, som efter min Mening staar Flertallet og Mindretallet imellem, idet mine Bemærkninger hovedsageligen ere henvendte til den ærede Ordfører. Det Første, som staar os imellem, er da det, at den ærede Ordfører mener, at vi have nævnt for saa Ting. Jeg kan nu ingenlunde indrømme, at dette er Tilfældet, thi den ærede Ordfører maa jo dog vide, at foruden de Ting, som nu staa i Lovforslagets § 1 med udhævet eller spærret Skrift, vil der, naar de Vin-

dringer, som foreligge, blive vedtagne, blive nævnt en hel Del andre Ting. Vi have saaledes efter vort Forslag optaget en hel Del flere Ting end dem, der findes i det fremsatte Lovforslag, men hertil kommer jo endnu, at der efter vort Vindringsforslag vil komme til at staa i Loven, at Politiet har at føre Tilfyn med, at der overhovedet ikke falbydes og sælges forfaldte Levnetsmidler. Levnetsmidler ere saaledes ingenlunde ubelukkede fra Undersøgelse og Efterfyn, fordi de ikke ere nævnte i Lovforslaget. Jeg kan derfor ikke, praktisk taget, saaledes som det vil stille sig ude i Livet, indse, at det, at vore Vindringer blive vedtagne, kan være nogen Hindring for, at den ærede Ordfører og hans Venner kunne gaa ind paa Loven, thi det er jo ikke forbudt at gaa hen og se de Ting efter, som ikke ere nævnte. Vi have nævnt de Ting, som der efter vor Mening maatte tages særligt Hensyn til, men det har ikke forekommet os, at der var Grund til at tage de Ting med, som den ærede Ordfører vil have, at vi skulle medtage ved at omskrive den tydske Lovs § 1. Det er jo nemlig kun en Omskrivning af den tydske Lovs § 1, som den ærede Ordfører vil have foretaget her, men at vi ikke behøve at gaa dertil, bevises jo derved, at vi ville faae en Giftlov, som nævner en hel Del af de Ting, som den ærede Ordfører og hans Meningsfæller ville have nævnte her. Udvalgets ærede Medlemmer vide jo meget vel, at en saadan Lov vil blive fremsat, og at de Ting, som de nu ville have, at vi skulle tage med i § 1, ville blive optagne i den. Naar man i det Hele og Store er enig om, at der her bør gjøres Noget — og at hele Udvalget er enig hert, tror jeg, vi kunne gaa ud fra, — saa forekommer det mig ikke, at den Omskændighed, at man mener, at der her er nævnt for saa Ting, skal kunne stille os ad, saa at Lovens Gjennemførelse derved kan blive sat i Fare. Det var det ene Punkt. Det andet Punkt, som er os imellem, er det, at vi ved denne Lov skulde træde Husfreden for nær, ja, at vi endog skulde træde adskillige Grundlovsparagrafer for nær. Dette kan jeg nu paa ingen Maade indrømme. Sagen er jo nemlig den, at naar jeg f. Ex. vil reise over Landtoldgrænsen, saa maa jeg give Toldvesenet Lov til at lige i mine Poser og Kofferter, og naar jeg vil give mig til at oprette et Brændevinsbrænderi, saa maa jeg finde mig i, at Politiet kommer indenfor min Dør for at efterse. Noget Saadant behøver jeg naturligvis ikke at finde mig i, naar jeg vedbliver at være Privatmand og ikke driver saadant Erhverv. Nu siger jeg, at de Folk, som ville give sig til at handle, og de Folk, som ville give sig til at have Dplag og Udsalg, maa virkelig, for at kunne have en saadan Forret, finde sig i at underkaste sig de Regler, som stilles til Betyggelse for hele Samfundet. Det forekommer mig, at det er urigtigt at sige, at vi skulde træde Husfreden eller nogle Grundlovspara-